

Zalm

verder kunnen zetten uit de chaos en de paniekverhalen.

De heer **De Haan** (CDA): Voorzitter! Ik dank de minister voor zijn actieve houding en zijn poging om een oplossing te vinden.

Welke oplossing ziet hij als de winkeliers onverhoopt toch met onverzekerbare risico's worden geconfronteerd? Alle risico's kunnen worden verzekerd, maar dan wel tegen een zeer hoge premie. Wie draait er voor die extra kosten op? Dit is een proces waarom geen enkele winkelier heeft gevraagd. Hij ziet zich gesteld voor externe kosten die hem worden opgelegd door de maatschappij. Wij allen zijn daarvoor verantwoordelijk en dit betekent dat de kosten door de overheid moeten worden vergoed.

Kan de minister ons de garantie geven dat de bankiers hun kantoren op 1 januari openstellen? Zo niet, dan voorzie ik voor de winkeliers, maar ook voor de consumenten, een groot probleem.

Minister **Zalm**: De eerste twee vragen zijn "wat-als"-vragen en de beantwoording daarvan kan worden opgevat als een politiek signaal. Ik ben de heer Rosenmöller nooit zo dankbaar geweest als die keer dat hij mij hierop wees. Ik heb er alle vertrouwen in dat wij oplossingen weten te vinden waardoor de twee casusposities die de heer De Haan schetst, zich niet zullen voordoen.

In de economische orde die Nederland kent, kan ik geen garantie geven dat de banken hun kantoren op 1 januari zullen openstellen. Ik kan wel de garantie geven dat ik samen met de president van De Nederlandsche Bank met de top van het Nederlandse bankwezen hierover zal spreken om ervoor te zorgen dat tegen die tijd in ieder geval alle geldautomaten goed en permanent worden gevuld en dat de openingstijden van de banken in deze periode flexibel zijn. Voor zo'n grote operatie hebben wij de medewerking van iedereen nodig en zeker ook van het Nederlandse bankwezen. Ik heb er vertrouwen in dat het Nederlandse bankwezen zich bewust is van de maatschappelijke rol die het vervult en dat het zal meewerken.

Vragen van het lid Verburg aan de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, over het conflict tussen het RBA Rotterdam en het CBA.

□

Mevrouw **Verburg** (CDA): Mevrouw de voorzitter! Een goedlopende Arbeidsvoorziening is onmisbaar voor werkzoekenden en werkgevers. Om vraag en aanbod bij elkaar te brengen is Arbeidsvoorziening onmisbaar. Dat er grote problemen zijn, is bekend en dat de prestaties van de Arbeidsvoorziening al enige tijd onder de maat zijn, is eveneens bekend. Er worden minder werkzoekenden bemiddeld dan is afgesproken. Er zijn grote problemen rond de miljoenen Europese subsidie voor werklozenprojecten. De hele organisatie zit middenin een reorganisatie en er zijn aanzienlijke problemen met de automatisering.

Nu echter Arbeidsvoorziening Nederland en het Regionaal bestuur arbeidsvoorziening Rijnmond elkaar via de media in de haren vliegen, wordt het echt te gek. Als ik op 10 februari in het Rotterdams Dagblad lees dat Arbeidsvoorziening Nederland het regionaal bestuur niet vertrouwt en een week later hoe de regionale voorzitter de vuile was over de bestuurlijke verhoudingen buiten hangt en de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid een brief schrijft waarin hij zich beklagt over het feit dat Arbeidsvoorziening Nederland zijn eigen stoepje aan het schoonvegen is, dan past maar één conclusie: dit kan echt niet langer zo.

De dienstverlening en de bemiddeling van werklozen moeten door kunnen gaan. De minister is daarvoor verantwoordelijk en daarom stel ik hem de volgende vragen:

- Erkent de minister mede op grond van de brief die hem is geschreven, dat er sprake is van bestuurlijke wanverhoudingen tussen het RBA Rijnmond en het Centraal bestuur arbeidsvoorziening?
- Wat gaat hij daaraan doen en welke gevolgen zal dat hebben voor de verantwoordelijken binnen Arbeidsvoorziening Nederland?
- Is de minister bereid om de brief openbaar te maken en de onderliggende stukken aan de Kamer te sturen?

- Is de minister bereid, toe te zeggen dat hij eventuele brieven van ander RBA's ook naar de Kamer zal sturen?
- Hoe denkt de minister de kwaliteit van de dienstverlening van de Arbeidsvoorziening en de bemiddeling van werklozen in deze bestuurlijke chaos te garanderen?

□

Minister **Vermeend**: Mevrouw de voorzitter! Om te beginnen wijs ik erop dat het hier gaat om een intern probleem van de Arbeidsvoorziening. Zoals mevrouw Verburg weet, is dat een zelfstandig bestuursorgaan. Ik heb gezien dat men de vuile was heeft buiten gehangen. Daarover ben ik net zo ongelukkig als zij. Er is sprake van een verschil van inzicht tussen het CBA en de RBA Rijnmond. Ik heb daarvan stukken op mijn bureau gekregen, zoals in de pers is gemeld.

Wat gaat de minister daaraan doen? Dit is een zaak die het bestuur zelf moet oplossen. Verder is er inmiddels een commissie in het leven geroepen die bestaat uit de heren Vonhoff en Niessen, die deze zaak, op verzoek van het CBA, zal onderzoeken. Deze commissie zal voor 1 april rapporteren.

Ben ik bereid, stukken openbaar te maken? De stukken die ik heb ontvangen, zijn vertrouwelijk en ik ben daarom niet bereid om ze openbaar te maken. Het zijn verder interne stukken van een zelfstandig bestuursorgaan en het past mij niet om dergelijke stukken openbaar te maken. Een en ander geldt ook voor brieven die ik mogelijk nog van andere RBA's zal ontvangen. Ik heb overigens alleen dit pakket stukken ontvangen.

Hoe denkt de minister de dienstverlening te waarborgen? Op zichzelf heeft deze ruzie weinig van doen met de dienstverlening. De dienstverlening gaat gewoon door. Ik heb de Kamer verder in de brieven van 16 oktober 2000, 20 november 2000 en 8 december 2000 uitvoerig geïnformeerd over de wijze waarop ik probeer de arbeidsvoorziening in de toekomst vorm te geven.

Mevrouw **Verburg** (CDA): Voorzitter! Ik ben verbijsterd over de nonchalance van de minister en de manier waarop hij mijn vragen beantwoordt. Het is waar dat het een intern probleem betreft, maar blijkbaar is het probleem inmiddels zo groot en

Vermeend

ingrijpend dat de betrokkenen het nodig vinden om in de publiciteit te treden en een RBA de ongebruikelijke procedure volgt om de minister aan te schrijven. Wij mogen daarom niet langer spreken van een intern probleem. Het probleem ligt op straat en dat betekent dat het bestuur deze problemen niet zelf kan oplossen. Er is sprake van een zodanige wanverhouding en een zo grote bestuurlijke chaos dat de minister niet met zijn handen in de zakken mag wachten op wat komen gaat.

Voorzitter! De minister spreekt over de commissie-Vonhoff/Niessen. Kan de minister daar meer over zeggen? Wij hebben dit al eerder meegemaakt met de commissie-Koning. Is er nu weer een commissie uit de hoge hoed getoverd? Als de commissie voor 1 april rapporteert, is de minister dan bereid om de opdracht aan die commissie naar de Kamer te sturen? Op die manier weet de Kamer in ieder geval wat er onderzocht wordt en of het de problemen oplost.

Ik heb niet voor niets het beeld van grote problemen geschilderd. Zowel de prestaties van Arbeidsvoorziening Nederland als de prestaties op regionaal niveau zijn ver onder de maat. De minister zegt dat de dienstverlening gewoon doorgaat, maar ik heb daar erg weinig vertrouwen in.

Minister **Vermeend**: Voorzitter! Van nonchalance is absoluut geen sprake. Ik heb al aangegeven dat het om een zelfstandig bestuursorgaan gaat met eigen bevoegdheden, eigen verantwoordelijkheden en een eigen bestuur. De verhouding van de minister tot zo'n bestuursorgaan is bekend. Het bestuursorgaan heeft zelf in verband met deze kwestie de heren Vonhoff en Niessen aangetrokken. Ik heb dat niet gedaan en er komt dus geen commissie uit de hoge hoed van deze minister. Deze commissie is al aangekondigd.

Mevrouw **Verburg** (CDA): Waar is die commissie aangekondigd?

Minister **Vermeend**: Die commissie is op verzoek van het CBA zelf tot stand gekomen. Ik sta daar gewoon buiten. Het orgaan moet in eerste instantie zijn eigen problemen oplossen. Men moet niet altijd bij de minister aankloppen. Een ZBO heeft een eigen bestuur en een eigen

verantwoordelijkheid. Het moet de eigen problemen dus zelf oplossen. Naar aanleiding van deze kwestie heeft het CBA mensen van buiten, de heren Vonhoff en Niessen, aangehouden om het conflict te bezien. Dat heeft het bestuur gedaan, niet deze minister. Ik wacht met belangstelling de conclusies van de heren Vonhoff en Niessen af, die voor 1 april bekend zullen worden gemaakt.

Mevrouw **Verburg** (CDA): De minister zegt dat dit alleen een interne zaak is. Arbeidsvoorziening is evenwel een onderwerp dat direct de minister aangaat. Hij is daarvoor verantwoordelijk. De minister is ook niet terughoudend in het aanwijzen van verantwoordelijken binnen de arbeidsvoorziening. Ik denk bijvoorbeeld aan het bestuur dat hij heeft aangewezen bij Kliq. De minister is dus niet kinderachtig op dit punt. Het verbaast mij daarom dat hij nu zegt dat de Arbeidsvoorziening en het RBA een en ander samen moeten oplossen.

Minister **Vermeend**: Die verbazing deel ik dus niet. In eerste instantie is er sprake van een intern conflict. Er is blijkbaar ruzie tussen het centrale bestuur en het RBA Rijnmond. Vervolgens heeft het CBA voorgesteld om externe deskundigen het meningsverschil te laten bezien. De heren Vonhoff en Niessen zijn daarvoor aangetrokken en zij zullen voor 1 april rapporteren. Intussen zit de minister natuurlijk niet stil. Ik heb inmiddels een aantal maatregelen genomen in het kader van de ontvlechting van de arbeidsvoorziening. Ik heb in het kader van het ESF de heer Koning aangesteld. Ik heb de Kamer daar brieven over geschreven. Ook heb ik bij Kliq een aantal bestuurders aangewezen. Verder ga ik na, vooruitlopend op 1 april, in hoeverre er nog een bestuurlijke voorziening moet worden getroffen in dit verband.

Mevrouw **Verburg** (CDA): Over welke bestuurlijke voorziening praten wij dan? Ik weet dat de minister niet stil zit, maar hij onderschat wellicht de ernst van de zaak. Hij zegt immers dat hij zich er niet mee zal bemoeien. Ik wijs erop dat de problemen in het RBA Rijnmond al langere tijd spelen. Nu is er sprake van bestuurlijke chaos en wanverhoudingen, waarbij Arbeidsvoorziening Nederland direct betrokken is. De minister kan niet

zeggen dat hij door de reorganisatie en de afsplitsing van Kliq bezig is om de problemen op te lossen. Dit conflict gaat ten koste van de bemiddeling voor werkzoekenden en de kwaliteit van de arbeidsvoorziening.

Minister **Vermeend**: Ik herhaal dat het een bestuurlijk conflict betreft. Mevrouw Verburg weet dat op 1 april het bestuur formeel decharge moet worden verleend. Vervolgens ontstaat er een nieuwe situatie. Ik werk momenteel aan een bestuurlijke voorziening die vanaf 1 april formeel in werking moet treden. Daarbij wordt de organisatie bekeken en wordt een vorm van "due diligence" overwogen. Ook wordt de financiële situatie in ogenschouw genomen. Ik zal de Kamer daarover vervolgens gewoon rapporteren.

De heer **Van Dijke** (RPF/GPV): Er is sprake van een ZBO, waarbij de verantwoordelijkheid van de minister wat op afstand staat. Dat neemt niet weg dat sprake is van een ministeriële verantwoordelijkheid. Wij hebben dat eerder in deze Kamer gezien bij de CTSV-kwestie.

In hoeverre beschouwt de minister de heer De Ruiter als een klokkenluider, die ten einde raad zich van deze weg bediend heeft, teneinde aandacht te vragen voor het probleem?

De minister zegt vrij gemakkelijk dat geen sprake is van een verminderde dienstverlening. Wat heeft hij gedaan om zich daarvan te vergewissen? Wij krijgen andere berichten. Wij mogen toch aannemen dat de minister al geruime tijd monitort, of de dienstverlening op peil blijft. Kan hij de uitkomsten van het monitoren geven?

Mevrouw **Van Gent** (GroenLinks): Wij weten dat hierbij zijdelings een gevoelig dossier is betrokken: de ESF-kwestie. De minister heeft aangegeven dat dat voor hem een hoofdpijndossier is. Ik hoop niet dat het een soort van chronische migraine gaat worden. De minister heeft gezegd dat de dienstverlening doorgaat. Als er knelpunten optreden, dan moet de minister ons die melden. Ook als er problemen bij andere RBA's zijn dient de Kamer daarover te worden geïnformeerd, eventueel vertrouwelijk, maar het liefst openbaar. Als het gaat over de ZBO's, is de minister eind-

Vermeend

verantwoordelijke. Ik ga ervan uit dat de minister die eindverantwoordelijkheid ook neemt.

Mevrouw **Schimmel** (D66): In de perspublicatie over Rijnmond stond dat afgelopen maandag een gesprek zou hebben plaatsgevonden tussen de Europese Commissie en Nederland over de mogelijke terugbetaling van ten onrechte verstrekt geld. Ik hoor een bedrag de ronde doen van 250 mln. euro. Kan de minister daarop nader ingaan?

Minister **Vermeend**: Het ESF-dossier is hier niet aan de orde. De besprekingen met de Europese Commissie zijn hier ook niet aan de orde. In een algemeen overleg heb ik eerder kenbaar gemaakt, dat de besprekingen lopen. Ik heb de aard van de besprekingen meegedeeld. Als er uitsluitel over kan worden gegeven, zal ik de Kamer daarover berichten. Als ik over meer informatie beschik en als bedragen bekend zijn, dan zal ik dat melden. Ik heb inmiddels de commissie-Koning ingesteld om daarover helderheid te krijgen.

Tot mevrouw Van Gent zeg ik dat ik niet hoop dat ik migraine krijg. Als er knelpunten zijn dan zal ik die melden, in het openbaar, niet vertrouwelijk.

Wat de verantwoordelijkheid betreft, wijs ik erop dat het bestuur praktisch weg is. Alles komt op het bord van deze arme minister. Ik realiseer mij dat heel goed.

Ik denk dat geen sprake is van een klokkenluider. Het gaat hier niet om een werknemer. Het is een bestuur. Men heeft naar mij een dossier gestuurd.

De heer **Van Dijke** (RPF/GPV): De minister weer drommels goed, dat dit niet de gebruikelijke route is. Als je voor deze route kiest, dan weet je dat er sprake is van een zekere wanhoopssituatie. Hem stond geen andere weg open. Hij had ook kunnen zeggen: dat had de heer De Ruiter nooit zo mogen doen, want hij heeft de andere wegen onbepoefd gelaten. Ik meen dat sprake is van een klokkenluider

Minister **Vermeend**: U vroeg of ik het een klokkenluider vind. Ik vind het geen klokkenluider. Ik heb een dossier toegestuurd gekregen. Het staat ook in de krant. Er is een conflict tussen het centrale bestuur

en het RBA Rijnmond. Dat behelst het dossier. Het CBA heeft opdracht gegeven aan de heren Vonhoff en Niessen om over het conflict te rapporteren. Voor 1 april gaat men rapporteren.

De heer **Van Dijke** (RPF/GPV): Is het een belangrijk conflict waarover je zorgen moet hebben of kan het conflict intern worden opgelost? Ik wil graag een taxatie van de aard van dit conflict.

Minister **Vermeend**: Ik ga hier niet over het conflict spreken. Er is geen sprake van een gebruikelijk conflict. Conflicten zijn niet gebruikelijk. Ik vind het zorgelijk dat men zo met elkaar omgaat. Meer kan ik er niet over zeggen.

De heer **Van Dijke** (RPF/GPV): Er is nog een vraag onbeantwoord gebleven.

De **voorzitter**: Als de minister die niet beantwoordt, moet u die alsnog schriftelijk stellen.

De heer **Van Dijke** (RPF/GPV): Hij is het vergeten.

Vragen van het lid Weekers aan de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, over **bovenregionaal vervoer voor gehandicapten**.

De heer **Weekers** (VVD): Voorzitter! De reden waarom de VVD-fractie minister Vermeend vandaag naar de Kamer heeft geroepen is het gegeven dat het vervoer van gehandicapten per 1 maart a.s. drastisch dreigt te versralen en daar wil mijn fractie een stokje voor steken. Wat is het geval? Connexion, de ondernemer die onder de naam TraXX voor het kabinet het bovenregionaal vervoer van gehandicapten uitvoert, heeft kennelijk besloten om per 1 maart a.s. te stoppen met een stukje dienstverlening dat in de ogen van mijn fractie essentieel is om gehandicapten voorwaardelijk te laten participeren in onze samenleving. Overigens hebben wij op de dienstverlening tot dat moment ook al aanmerkingen, maar die zullen wij nu niet naar voren brengen.

Per 1 maart zullen gehandicapten in bepaalde gebieden niet meer worden vervoerd, is het de vraag of gehandicapten met een medische indicatie nog wel in aanmerking komen voor direct vervoer of zullen bepaalde reizen via een onacceptabele omweg plaatsvinden, aldus Connexion. En de zwaksten in onze samenleving dreigen daardoor per 1 maart a.s. – volgende week dus – tussen wal en schip te vallen.

Dat is niet acceptabel voor de VVD en strookt ook niet met de directe verantwoordelijkheid van de minister als het gaat om het bovenregionaal vervoer. Ik vraag de minister dit met alle middelen te voorkomen. Ik heb vervolgens nog vier concrete vragen.

1. Is de minister op de hoogte van het besluit van Connexion om per 1 maart a.s. te stoppen met die extra service waardoor de dienstverlening in het kader van het bovenregionaal vervoer van gehandicapten drastisch zal versralen?

2. Wat is de reden waarom u met TraXX, ondanks uitvoerige communicatie en correspondentie niet tot een voor beide partijen bevredigende oplossing bent gekomen?

3. Deelt u de opvatting van de VVD dat het niet aanvaardbaar is, de gehandicapten de dupe te laten worden van miscalculatie en inschattingfouten bij de uitvoering van het bovenregionaal vervoer?

4. Bent u bereid ervoor te zorgen dat voor 1 maart a.s. alsnog een adequate oplossing wordt gevonden, waarbij de gehandicapten een acceptabel vervoer op maat kan worden geboden? Met andere woorden: de huidige dienstverlening moet op zijn minst worden gecontinueerd. Op welke wijze gaat u dat doen?

Minister **Vermeend**: Voorzitter! In reactie op de eerste vraag meld ik dat ik verbaasd was over het besluit van Connexion, maar dank zij de Tweede Kamer was ik daarvan op de hoogte. Ik heb vanochtend een brief gekregen van de Kamer om hier te verschijnen op basis van een brief die Connexion aan mevrouw Terpstra heeft gezonden. Inderdaad ben ik dus inmiddels op de hoogte van deze brief.

De **voorzitter**: Voor alle duidelijkheid: de brief is aan de voorzitter van